

TIÊU NGŨ
CHO KÌ HỘI ĐỒNG HÒA LÃN THÁNG 11

Dù chủ đề của 1 và 2 Phi-e-rơ là chính quyền của Đức Chúa Trời
nhưng chúng ta cần thấy rằng
mọi điều về chính quyền của Đức Chúa Trời phải đem chúng ta trở lại
với trọng tâm và cấu trúc cơ bản của các Thư tín này,
đó là Đức Chúa Trời Tam Nhất là sự vui hưởng đầy trọn của chúng ta
để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời.

Sự quý báu trong các sách của Phi-e-rơ
là việc ông kết hợp đời sống Cơ Đốc
với chính quyền của Đức Chúa Trời,
khải thị rằng đời sống Cơ Đốc
và chính quyền của Đức Chúa Trời
đi đôi với nhau.

“Đức Chúa Trời của mọi ân điển”—
Đấng kêu gọi tín đồ vào vinh hiển đời đời của Ngài—
hoàn hảo, làm vững vàng, làm mạnh mẽ và lập nền họ qua các nỗi khổ;
“mọi ân điển” này là “ân điển thật của Đức Chúa Trời”
mà tín đồ nên bước vào và đứng trong đó.

Là tín đồ trong Christ,
chúng ta có thể trở thành sự tái sản sinh
của Christ là kiểu mẫu của chúng ta.

Dàn bài
cho kì Hội đồng Hòa lẫn Tháng 11
28/11-01/12, 2024

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
SỐNG ĐỜI SỐNG CƠ ĐỐC VÀ NẾP SỐNG HỘI THÁNH
DƯỚI CHÍNH QUYỀN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI
VÌ GIA TẾ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Bài Một

Chính quyền của Đức Chúa Trời
vì gia tế của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: 1 Phi. 1:2-3, 5, 10-12, 20; 2:1-5, 9; 3:4; 4:14; 5:10;
2 Phi. 1:4; 3:13, 18

I. Chủ đề các Thư tín của Phi-e-rơ là chính quyền của Đức Chúa Trời cùng với sự phán xét của Ngài:

- A. Sự phán xét của Đức Chúa Trời bắt đầu từ các thiên sứ (2 Phi. 2:3-4) và trải qua các thế hệ con người trong Cựu Ước (cc. 5-9).
- B. Trong thời đại Tân Ước, sự phán xét ấy bắt đầu từ nhà Đức Chúa Trời (1 Phi. 1:17; 2:23; 4:6, 17) và tiếp tục cho tới ngày Chúa đến (2 Phi. 3:10), tức là ngày phán xét người Do Thái, tín đồ và dân ngoại trước thiên hi niên (c. 12).
- C. Sau thiên hi niên, mọi kẻ chết, bao gồm con người và các quỷ, sẽ bị phán xét và diệt vong (1 Phi. 4:5; 2 Phi. 3:7), và các tầng trời cùng trái đất sẽ bị lửa thiêu hủy (cc. 10b, 12).
- D. Kết quả của những sự phán xét ấy không giống nhau; một số sự phán xét dẫn đến sự xử lí mang tính kỉ luật, một số đưa đến hình phạt mang tính thời kì, và một số dẫn đến sự diệt vong đời đời—2:1, chú thích 5, điểm 2.
- E. Tuy nhiên, bởi tất cả những sự phán xét ấy mà Chúa là Đức Chúa Trời sẽ dọn sạch và thanh tẩy toàn bộ vũ trụ để Ngài có thể có trời mới, đất mới cho một vũ trụ mới đầy đủ sự công chính của Ngài (3:13) vì niềm vui thích của Ngài.
- F. Sự phán xét thuộc chính quyền của Đức Chúa Trời cũng có thể được thấy trong sách Đa-ni-ên:
 - 1. Vì “lòng Nê-bu-cát-nết-sa tự cao và linh ông ta cứng cỏi đến mức cư xử kiêu ngạo, nên ông bị phế truất ngôi vua và bị tước đoạt vinh hiển” (5:20); Đức Chúa Trời phán rằng vương quốc ông sẽ được bảo đảm cho ông sau khi ông “nhận biết các tầng trời cai trị” (4:26; 5:21).
 - 2. Mặc dù hậu tự của ông là Bên-xát-sa biết tất cả những điều này nhưng sự truy lục của Bên-xát-sa trước mặt Đức Chúa Trời đã xúc phạm sự thánh biệt của Đức Chúa Trời, và Đa-ni-ên bảo ông rằng “vua không tôn trọng Đức Chúa Trời là Đấng cầm trong tay Ngài hơi thở và hết thảy các đường lối của vua” (cc. 22-23); do đó, vương quốc của ông đã bị “chia ra, được ban cho người Mê-đô và người Ba Tư” (c. 28).
- G. Vì vậy, Phi-e-rơ bảo chúng ta nên “trải qua thời kì kiên cư của anh em trong sự kính sợ” (1 Phi. 1:17); ông cũng nói rằng chúng ta cần “khiêm nhường dưới tay đại năng của Đức Chúa Trời để đến đúng kì định, Ngài sẽ tôn anh em lên” (5:6); sẵn lòng trở nên khiêm ti bởi bàn tay làm cho khiêm nhường của Đức Chúa Trời trong kỉ luật của Ngài là điều kiện tiên quyết để được làm cho cao trọng bởi tay tôn cao của Đức Chúa Trời và để chúng ta vui hưởng chính Đức Chúa Trời Tam Nhất là nguồn cung ứng sự sống được gia bội trong tín đồ khiêm nhường (c. 5; 1:2; 4:10).
- H. Kính sợ Chúa là tôn kính Ngài, nghĩ về Ngài và quan tâm đến Ngài trong mọi sự (Thi. 86:11; Ês. 11:2; Châm. 1:7; 3:5-10), không bao giờ quên rằng Ngài là Đức Chúa Trời kì diệu đã tạo nên chúng ta (Ês. 43:7); kính sợ Chúa sẽ ngăn chúng ta làm điều ác, cũng khiến chúng ta được chạm đến trước những nỗi khổ của người khác và thể hiện lòng thương xót, trắc ẩn đối với họ.

II. Dù chủ đề của 1 và 2 Phi-e-rơ là chính quyền của Đức Chúa Trời nhưng đây không phải là trọng tâm và cấu trúc cơ bản của các Thư tín này; mọi điều về chính quyền của Đức Chúa Trời phải đem chúng ta trở lại với trọng tâm và cấu trúc cơ bản của các Thư tín này, đó là Đức Chúa Trời Tam Nhất là sự vui hưởng đầy trọn của chúng ta để thực hiện gia tế của Đức Chúa Trời:

- A. Trọng tâm và cấu trúc cơ bản của 1 và 2 Phi-e-rơ là Đức Chúa Trời Tam Nhất truyền sinh lực vận hành trong gia tế Ngài để đem những người được chọn của Ngài vào sự vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất cách đầy trọn; nhân linh của chúng ta, tức người ẩn giấu của lòng, và Linh của Đức Chúa Trời, tức Linh của vinh hiển và Linh của Christ, là phương tiện để chúng ta dự phần vào Đức Chúa Trời, vào bản chất thần thượng của Ngài, như là phần hưởng của chúng ta—1 Phi. 1:2-3, 5, 11; 2:1-3, 5, 9; 3:4; 4:14; 5:10; 2 Phi. 1:4.
- B. Trọng tâm và cấu trúc cơ bản của 1 và 2 Phi-e-rơ là Đức Chúa Trời Tam Nhất đang vận hành để hoàn thành sự cứu rỗi trọn vẹn của Ngài hầu chúng ta có thể được tái sinh, hầu chúng ta được nuôi dưỡng bởi lời Ngài, hầu chúng ta được lớn lên, được biến đổi và được xây dựng để Ngài có được một nơi cư ngụ và chúng ta được vinh hóa mà biểu lộ Ngài—1 Phi. 1:23; 2:1-5, 9.
- C. Phi-e-rơ đã mạnh dạn thừa nhận rằng các sứ đồ đầu tiên, như Giăng, Phao-lô và chính ông (dù văn phong, thuật ngữ, lời lẽ, một số khía cạnh về quan điểm của họ, cách họ trình bày sự dạy dỗ của họ có khác nhau), nhưng tất cả đều dự phần vào cùng một chức vụ duy nhất, chức vụ Tân Ước—2 Phi. 1:12-21; 3:2, 15-16; 2 Cô. 3:6, 8-9; 4:1.
- D. Một chức vụ như vậy có trọng tâm là cung ứng cho con người Đấng Christ bao-hàm-tất-cả là hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất, Đấng sau khi đã trải qua các tiến trình là nhục hóa, đời sống làm người, sự đóng đinh, phục sinh và thăng thiên, đang ban phát chính Ngài qua sự cứu chuộc của Christ và bởi sự vận hành của Thánh Linh vào trong dân được chuộc của Ngài để làm phần hưởng sự sống duy nhất của họ và là sự cung ứng sự sống và mọi sự cho họ, để xây dựng Hội thánh là Thân thể Đấng Christ, là điều sẽ tổng kết trong sự biểu lộ trọn vẹn, tức sự đầy đủ của Đức Chúa Trời Tam Nhất, theo mục đích đời đời của Cha—Công. 2:36; 3:13, 15; 10:36; 1 Phi. 1:2-3, 18-19, 23; 2:2-5, 7, 9, 25; 3:7; 4:10, 17; 5:2, 4, 10; 2 Phi. 1:2-4; 3:18.

III. Trong hai Thư tín của ông, chỉ bao gồm tám chương, Phi-e-rơ đã trình bày toàn bộ gia tế của Đức Chúa Trời, từ quá khứ đời đời trước khi sáng lập thế giới (1 Phi. 1:2, 20) đến các tầng trời mới và đất mới trong tương lai đời đời (2 Phi. 3:13); ông đã tiết lộ những điều trọng yếu liên quan đến gia tế của Đức Chúa Trời, là những điều mà các tiên tri đã nói tiên tri và các sứ đồ đã rao giảng (1 Phi. 1:10-12), từ bốn phương diện:

- A. Từ phương diện Đức Chúa Trời Tam Nhất:
 - 1. Trong cõi đời đời, Đức Chúa Trời Cha đã chọn một dân theo sự biết trước của Ngài (cc. 1-2; 2:9) và kêu gọi họ vào vinh hiển Ngài (2 Phi. 1:3).
 - 2. Christ, Đấng vốn được Đức Chúa Trời biết trước, trước khi sáng lập thế giới, nhưng đã được tỏ ra vào cuối các thời kì (1 Phi. 1:20), đã cứu chuộc và cứu rỗi dân được chọn của Đức Chúa Trời (cc. 18-19, 2) bởi sự chết thay của Ngài (2:24; 3:18) qua sự phục sinh trong sự sống và sự thăng thiên trong quyền năng của Ngài (1:3; 3:21-22).
 - 3. Linh, được sai phái từ trời, đã thánh hóa và thanh tẩy những người được Christ cứu chuộc và cứu rỗi (1:2, 12, 22; 4:14)—các thiên sứ mong muốn xem xét kĩ càng những điều này (1:12).
 - 4. Quyền năng thần thượng của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã cung ứng cho những người được cứu chuộc mọi điều liên quan đến sự sống và sự kinh kiên (2 Phi. 1:3-4) để canh giữ họ hầu dẫn đến sự cứu rỗi đầy trọn (1 Phi. 1:5).
 - 5. Đức Chúa Trời cũng kỉ luật họ (5:6) bởi một số sự phán xét khác nhau thuộc chính quyền của Ngài (1:17; 2:23; 4:5-6, 17; 2 Phi. 2:3-4, 9; 3:7), và Ngài sẽ hoàn hảo, làm vững vàng, làm mạnh mẽ và lập nền cho họ bởi mọi ân điển của Ngài (1 Phi. 5:10).
 - 6. Chúa đang bền chịu đối với họ để tất cả họ có cơ hội ăn năn dẫn đến sự cứu rỗi—2 Phi. 3:9, 15.
 - 7. Sau đó, Christ sẽ hiện ra trong vinh hiển với sự cứu rỗi đầy trọn của Ngài dành cho những người yêu Ngài—1 Phi. 1:5, 7-9, 13; 4:13; 5:4.
- B. Từ phương diện tín đồ:

1. Tín đồ, là tài sản của Đức Chúa Trời, được Đức Chúa Trời chọn (1:2; 2:9), được kêu gọi bởi vinh hiển và mỹ đức của Ngài (c. 9; 3:9; 2 Phi. 1:3, 10), được Christ cứu chuộc (1 Phi. 1:18-19), được Đức Chúa Trời tái sinh qua lời hằng sống của Ngài (cc. 3, 23), và được cứu rỗi qua sự phục sinh của Christ (3:21).
 2. Bây giờ, họ đang được quyền năng của Đức Chúa Trời canh giữ (1:5), đang được thanh tẩy để yêu thương nhau (c. 22), đang lớn lên bởi được nuôi bằng sữa của lời (2:2), đang phát triển các mỹ đức thuộc linh trong sự sống (2 Phi. 1:5-8), và đang được biến đổi và xây dựng thành nhà thuộc linh, tức tập thể thầy tế lễ thánh để phụng sự Đức Chúa Trời (1 Phi. 2:4-5, 9).
 3. Họ là dòng tộc được chọn của Đức Chúa Trời, là tập thể thầy tế lễ hoàng gia, dân tộc thánh và là dân đặc biệt làm tài sản riêng của Ngài để biểu lộ các mỹ đức của Ngài—c. 9.
 4. Họ đang được kỉ luật bởi sự phán xét thuộc chính quyền của Ngài (1:17; 2:19-21; 3:9, 14, 17; 4:6, 12-19; 5:6, 9), đang sống đời sống thánh biệt cách vượt trội và trong sự kính kiền để tôn vinh Ngài (1:15; 2:12; 3:1-2), đang cung ứng ân điển đa dạng của Ngài như các quản gia tốt để tôn vinh Ngài qua Christ (4:10-11)—dưới sự chăn dắt mẫu mực của các trưởng lão (5:1-4)—đang trông đợi và thúc giục sự hiện đến của Chúa (1:13; 2 Phi. 3:12) để được cung ứng cách phong phú một lối vào vương quốc đời đời của Chúa (1:11).
 5. Hơn nữa, họ đang trông đợi các tầng trời mới và đất mới, trong đó sự công chính cư ngụ, trong cõi đời đời (3:13), và họ đang liên tục lớn lên trong ân điển và sự hiểu biết Chúa chúng ta và Đấng cứu rỗi là Jesus Christ (c. 18).
- C. Từ phương diện Sa-tan—Sa-tan là kẻ đối địch của tín đồ, tức ma quỷ, như sư tử rống, đang dạo quanh tìm ai đó để ăn nuốt—1 Phi. 5:8.
- D. Từ phương diện vũ trụ:
1. Các thiên sứ sa ngã đã bị định tội và đang chờ sự phán xét đời đời (2 Phi. 2:4); thế giới bất kính thời xưa đã bị hủy diệt bởi cơn nước lụt (c. 5; 3:6); các thành phố bất kính đã bị biến ra tro bụi (2:6); mọi thầy giả cùng những kẻ chế giễu thuộc tà giáo trong sự bội đạo và nhân loại trong cách sống gian ác của họ đều sẽ bị phán xét dẫn đến hủy diệt (cc. 1, 3, 9-10, 12; 3:3-4, 7; 1 Phi. 4:5); các tầng trời và trái đất sẽ bị thiêu hủy (2 Phi. 3:7, 10-11); và mọi kẻ chết cùng các quỷ sẽ bị phán xét (1 Phi. 4:5).
 2. Sau đó, các tầng trời mới và đất mới sẽ đến như một vũ trụ mới, trong đó sự công chính của Đức Chúa Trời sẽ cư ngụ đến đời đời—2 Phi. 3:13; đc. Ês. 1:26.

**Sống đời sống Cơ Đốc
dưới chính quyền của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: 1 Phi. 1:17; 2:21-24; 4:17-19; 5:6

I. Các Thư tín 1 và 2 Phi-e-rơ nói về chính quyền hoàn vũ của Đức Chúa Trời:

- A. Chủ đề của 1 Phi-e-rơ là đời sống Cơ Đốc dưới chính quyền của Đức Chúa Trời, cho thấy chính quyền của Đức Chúa Trời đặc biệt liên quan đến việc Ngài xử lý dân được chọn của Ngài—1:2.
- B. Chủ đề của 2 Phi-e-rơ là sự ban cấp thần thượng và chính quyền thần thượng, cho thấy rằng khi Đức Chúa Trời đang cai trị chúng ta thì Ngài cung ứng cho chúng ta bất cứ điều gì chúng ta cần—1:1-4; 3:13.
- C. Đức Chúa Trời cai trị bằng cách phán xét; sự phán xét của Đức Chúa Trời là để thực hiện chính quyền của Ngài—1 Phi. 1:17; 4:17:
 - 1. Vì 1 và 2 Phi-e-rơ đều nói về chính quyền của Đức Chúa Trời nên trong các Thư tín này, sự phán xét của Đức Chúa Trời và của Chúa được nhắc đến nhiều lần như một trong những điểm chính yếu—1 Phi. 2:23; 4:5-6, 17; 2 Phi. 2:3-4, 9; 3:7.
 - 2. Qua các loại phán xét khác nhau mà Chúa là Đức Chúa Trời sẽ dọn sạch và thanh tẩy toàn bộ vũ trụ để Ngài có thể có trời mới và đất mới cho một vũ trụ mới đầy dẫy sự công chính của Ngài vì niềm vui thích của Ngài—c. 13.
- D. Sự phán xét trong 1 Phi-e-rơ 1:17, được thực hiện bởi Cha, không phải là sự phán xét trong tương lai mà là sự phán xét hiện tại, hằng ngày của những sự xử lý mang tính cai quản của Đức Chúa Trời đối với con cái Ngài:
 - 1. Cha đã tái sinh chúng ta để sản sinh một gia đình thánh—Cha thánh cùng với con cái thánh—cc. 3, 15, 17.
 - 2. Là con thánh, chúng ta nên bước đi trong cách sống thánh (cc. 15-16); nếu không, trong chính quyền của Ngài, Đức Chúa Trời Cha sẽ trở thành Thẩm phán và sẽ xử lý sự bất thánh của chúng ta (4:15-17; Hê. 12:9-10).
- E. Sự phán xét mang tính kỉ luật trong chính quyền của Đức Chúa Trời bắt đầu từ nhà của Đức Chúa Trời—1 Phi. 4:17:
 - 1. Đức Chúa Trời phán xét mọi điều không tương thích với chính quyền của Ngài; vì vậy trong thời đại này, chúng ta là con cái Đức Chúa Trời đang ở dưới sự phán xét hằng ngày của Đức Chúa Trời—1:17.
 - 2. Đức Chúa Trời dùng cơn thử luyện rực lửa để xử lý tín đồ trong sự phán xét thuộc sự quản trị mang tính cai quản của Ngài, là điều bắt đầu từ nhà của chính Ngài—4:12, 17.
 - 3. Mục đích của sự phán xét này là để chúng ta sống theo Đức Chúa Trời trong linh—c. 6.

II. Sự quý báu trong các sách của Phi-e-rơ là việc ông kết hợp đời sống Cơ Đốc với chính quyền của Đức Chúa Trời, khẳng định rằng đời sống Cơ Đốc và chính quyền của Đức Chúa Trời đi đôi với nhau—1 Phi. 1:17; 2:21, 24; 3:15; 4:17; 5:5-8:

- A. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua một tiến trình dài trong Christ và trở nên Linh ban-sự-sống để nội cư trong chúng ta; điều này là vì đời sống Cơ Đốc của chúng ta—Gi. 1:14; 14:17; 1 Cô. 15:45b; 6:17.
- B. Đồng thời, Đức Chúa Trời Tam Nhất vẫn là Đấng tạo dựng và Đấng cai trị vũ trụ—1 Phi. 4:19.
- C. Dù đã được sinh bởi Đức Chúa Trời để có sự sống thuộc linh và trở thành thọ tạo mới nhưng chúng ta vẫn ở trong thọ tạo cũ—Gi. 1:12-13; 3:3, 5-6; 2 Cô. 5:17:
 - 1. Vì lí do này, chúng ta cần các sự xử lý mang tính chính quyền của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:17.
 - 2. Để đời sống Cơ Đốc lớn lên, chúng ta cần sự kỉ luật thuộc chính quyền của Đức Chúa Trời—2:2; 4:17; 2 Phi. 1:5-7.

III. Khi ở trên đất, Chúa Jesus đã sống đời sống làm người tuyệt đối dưới chính quyền của Đức Chúa Trời, và Ngài phó thác mọi sự liên quan đến Ngài cho chính quyền của Đức Chúa Trời—Gi. 6:38; 1 Phi. 2:21-23:

- A. Chúa cứ phó thác mọi sự khổ nhục và tổn thương của Ngài cho Đấng phán xét cách công chính trong chính quyền của Ngài, tức Đức Chúa Trời công chính mà Ngài thuận phục; Ngài đặt sự tin cậy mình nơi Đấng công chính ấy, công nhận chính quyền của Đấng ấy—c. 23.
- B. Khi Đức Chúa Trời khuyên bảo Christ là con người thì các phần bề trong của Christ là một với Đức Chúa Trời và chỉ dẫn Ngài qua việc Ngài tiếp xúc Đức Chúa Trời—Thi. 16:7; Ês. 50:4.

IV. Là tín đồ trong Christ và con cái Đức Chúa Trời, chúng ta nên sống đời sống Cơ Đốc dưới chính quyền của Đức Chúa Trời—Gi. 3:15; 1:12-13; 1 Phi. 4:13-19; 5:6-8:

- A. Các Thưa tít của Phi-e-rơ khai thị Christ, Đấng làm cho chúng ta có thể nhận lấy những sự xử lý mang tính chính quyền của Đức Chúa Trời được thi hành qua các nỗi khổ—1 Phi. 1:6-8; 2:3-4, 19, 21-25; 3:18, 22; 4:1, 15-16; 5:8-9.
- B. Chúng ta nên trải qua thời kì kiên cư trong sự kính sợ thánh, tức là một sự thận trọng lành mạnh, nghiêm túc dẫn chúng ta đến chỗ trở nên thánh trong mọi cách sống của mình—1:15, 17.
- C. Chúng ta nên khiêm nhường dưới tay đại năng của Đức Chúa Trời, là điều thực hiện chính quyền của Đức Chúa Trời—5:6:
 - 1. Trong câu 6, *tay đại năng của Đức Chúa Trời* chỉ về tay quản trị của Đức Chúa Trời đặc biệt được thấy trong sự phán xét của Ngài—1:17; 4:17.
 - 2. Khiêm nhường dưới tay đại năng của Đức Chúa Trời là được Đức Chúa Trời làm cho khiêm nhường; tuy nhiên, chúng ta phải hợp tác với sự vận hành của Đức Chúa Trời và sẵn lòng để được làm cho khiêm nhường, khiêm ti, dưới tay đại năng của Ngài—5:6.
- D. Chúng ta nên phó thác hồn mình cho Đấng tạo hóa thành tín—4:19:
 - 1. Đức Chúa Trời có thể gìn giữ hồn chúng ta; còn sự chăm sóc yêu thương và thành tín của Ngài đi kèm với công lý trong sự quản trị thuộc chính quyền của Ngài.
 - 2. Trong khi Đức Chúa Trời phán xét chúng ta trong chính quyền của Ngài thì Ngài chăm sóc chúng ta cách thành tín trong tình yêu của Ngài; khi đang chịu sự phán xét mang tính kỷ luật của Ngài, chúng ta nên phó thác hồn mình cho sự chăm sóc thành tín của Đấng tạo hóa—Mat. 10:28; 11:28-29.
- E. Trong sự chết của Christ, chúng ta đã chết đối với các tội phạm hầu cho trong sự phục sinh của Christ, chúng ta có thể sống đối với sự công chính dưới chính quyền của Đức Chúa Trời—1 Phi. 2:24:
 - 1. Chính quyền của Đức Chúa Trời được thiết lập trên sự công chính (Thi. 89:14a); là dân Đức Chúa Trời sống dưới chính quyền của Ngài, chúng ta phải sống một đời sống công chính.
 - 2. Cách diễn đạt *sống đối với sự công chính* liên quan đến việc làm trọn những đòi hỏi mang tính chính quyền của Đức Chúa Trời—1 Phi. 2:24:
 - a. Chúng ta được cứu để có thể sống cách đúng đắn dưới chính quyền của Đức Chúa Trời, tức là sống cách tương xứng với những đòi hỏi công chính thuộc chính quyền của Ngài.
 - b. Trong sự chết của Christ, chúng ta đã được phân rẽ khỏi các tội phạm, và trong sự phục sinh của Ngài, chúng ta đã được làm cho sống động để trong đời sống Cơ Đốc của mình, chúng ta có thể tự phát sống đối với sự công chính dưới chính quyền của Đức Chúa Trời—La. 6:8, 10-11, 18; Êph. 2:6; Gi. 14:19; 2 Ti. 2:11.

**Sự sống và sự xây dựng
trong các Thư tín của Phi-e-rơ**

Đọc Kinh văn: 1 Phi. 1:8; 2:1-5, 9; 2 Phi. 1:3-4

I. Tư tưởng trung tâm trong các Thư tín của Phi-e-rơ và trong toàn bộ Kinh văn là sự sống và sự xây dựng—1 Phi. 1:23; 2:2-5; 2 Phi. 1:3-4:

- A. Sự sống là Đức Chúa Trời Tam Nhất được hiện thân trong Christ và được thực tại hóa là Linh ban phát chính Ngài vào trong chúng ta để chúng ta vui hưởng, còn sự xây dựng là Hội thánh, Thân thể Đấng Christ, nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời, như sự mở rộng và khuếch đại của Đức Chúa Trời để biểu lộ Đức Chúa Trời cách tập thể—Sáng. 2:8-9, 22; Mat. 16:18; Côl. 2:19; Êph. 4:16.
- B. Là hạt giống sự sống, Christ là quyền năng sự sống bên trong chúng ta để ban cho chúng ta mọi điều liên quan đến sự sống và sự kính kien hầu xây dựng Hội thánh là sự thịnh dư phong phú của sự sống và sự biểu lộ của sự sống qua sự lớn lên và phát triển của sự sống—2 Phi. 1:3-4; đc. Công. 3:15; *Thánh ca* 203, phiên khúc 4.

II. Mục tiêu của Đức Chúa Trời là có một ngôi nhà thuộc linh được xây dựng bằng những viên đá sống—1 Phi. 2:5:

- A. Là sự sống cho chúng ta, Christ là hạt giống bất hoại; Ngài là đá sống cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—1:23; 2:4.
- B. Khi Phi-e-rơ hoán cải, Chúa đặt cho ông tên mới là Phi-e-rơ – đá (Gi. 1:42); khi Phi-e-rơ nhận được khải thị về Christ, Chúa khải thị thêm rằng Ngài là vàng đá – đá (Mat. 16:18); bởi hai sự kiện này, Phi-e-rơ được ấn tượng rằng cả Christ lẫn tín đồ Ngài đều là đá sống cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời (1 Phi. 2:4-8; Công. 4:20; Ês. 28:16; Xa. 4:7).
- C. Chúng ta, tín đồ trong Christ, là những viên đá sống như bản sao của Christ qua sự tái sinh và biến đổi; chúng ta được tạo nên từ đất sét (La. 9:21), nhưng khi được tái sinh, chúng ta đã nhận lãnh hạt giống sự sống thần thượng, mà bởi sự lớn lên của hạt giống này trong chúng ta làm chúng ta được biến đổi thành những viên đá sống (1 Phi. 2:5).

III. Vì tòa nhà của Đức Chúa Trời là sống nên đang lớn lên; việc xây dựng Hội thánh là nhà Đức Chúa Trời thật sự là bởi tín đồ lớn lên trong sự sống—Êph. 2:21:

- A. Để lớn lên trong sự sống vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời, chúng ta phải yêu Chúa, chú ý đến linh mình và hết sức cẩn thận giữ lòng mình luôn ở trên đường sự sống—1 Phi. 1:8; 2:2, 5; 3:4, 15; Châm. 4:18-23; Phục. 10:12; Mác 12:30.
- B. Nếu muốn sự sống của Christ không bị ngăn trở trong chúng ta thì chúng ta phải kinh nghiệm sự phá vỡ của thập tự giá, tức sự chết giết chết của Christ trong Linh bao-hàm-tất-cả của Christ là Linh của vinh hiển, để những trở ngại sau bên trong chúng ta có thể được xử lý và loại bỏ—1 Phi. 1:11; 4:14; Thi. 139:23-24:
 - 1. Là một Cơ Đốc nhân có nghĩa là không nhận bất kì điều gì khác hơn Christ làm mục tiêu của chúng ta; trở ngại cho điều này là không biết đường sự sống và không nhận Christ làm sự sống của mình—Mat. 7:13-14; Phil. 3:8-14; Côl. 3:4; La. 8:28-29.
 - 2. Trở ngại thứ nhì là đạo đức giả; sự thuộc linh của một người không được quyết định bởi vẻ bên ngoài mà bởi cách người ấy quan tâm đến Christ—Mat. 6:1-6; 15:7-8; Gi. 5:44; 12:42-43; đc. G-suê 7:21.
 - 3. Trở ngại thứ ba là phản loạn; có thể chúng ta rất tích cực và sốt sắng làm việc nhưng vẫn giam hãm và không vâng phục Đấng Christ sống động bên trong mình bằng cách phớt lờ Ngài—Lê. 14:9, 14-18; 11:1-2, 46-47; La. 16:17; 1 Cô. 15:33.
 - 4. Trở ngại thứ tư là năng lực thiên nhiên của chúng ta; nếu những năng lực thiên nhiên này không bị phá vỡ trong chúng ta thì sẽ trở thành nan đề đối với sự sống của Christ—2:14-15; 3:12, 16-17; Giu. 19; đc. Lê. 10:1-2.

- C. Để lớn lên trong sự sống vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời, chúng ta phải dứt bỏ “mọi hiểm độc, mọi xảo trá, đạo đức giả, đố kỵ và mọi lời nói xấu”—1 Phi. 2:1.
- D. Để lớn lên trong sự sống vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời, chúng ta phải được nuôi dưỡng bằng sữa tinh thuần là lời Đức Chúa Trời—c. 2:
 - 1. Sữa tinh thuần được truyền tải trong lời Đức Chúa Trời để nuôi dưỡng người bề trong của chúng ta qua sự hiểu biết của lí trí và được tiêu hóa bởi các quan năng thuộc lí trí của chúng ta—La. 8:6; đc. Phục. 11:18.
 - 2. Dù sữa nuôi dưỡng là lời dành cho hồn qua tâm trí, nhưng cuối cùng sữa ấy nuôi dưỡng linh, làm chúng ta không thuộc hồn nhưng thuộc linh, thích hợp để được xây dựng như là nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời—đc. 1 Cô. 2:15.
 - 3. Để vui hưởng sữa là lời, để nếm Đức Chúa Trời cùng sự tốt lành của Ngài trong lời, chúng ta phải nhận lời Ngài bằng mọi sự cầu nguyện và nghiền ngẫm lời Ngài—1 Phi. 2:3; Êph. 6:17-18; Thi. 119:15, 23, 48, 78, 99, 148:
 - a. Nghiền ngẫm lời là nếm và vui hưởng lời ấy qua sự suy xét cẩn thận—1 Phi. 2:2-3; Thi. 119:103.
 - b. Cầu nguyện, nói với chính mình, và ngợi khen Chúa cũng có thể được bao gồm trong việc nghiền ngẫm lời; nghiền ngẫm lời là “nhai lại”, tức nhận lời Đức Chúa Trời với nhiều suy xét—Lê. 11:3.
 - 4. Bởi được nuôi bằng Christ là sữa bổ dưỡng trong lời mà chúng ta lớn lên dẫn đến sự cứu rỗi đầy trọn, dẫn đến sự trưởng thành qua sự biến đổi để được vinh hóa; sự cứu rỗi trong 1 Phi-e-rơ 2:2 là vấn đề biến đổi vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời.
 - 5. Chúng ta vui hưởng “Christ-sữa” để được nuôi dưỡng hầu được biến đổi bởi Ngài là “Christ-đá” và được xây dựng nên “Christ-Thân Thể”, nên nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời thành tập thể thầy tế lễ thánh—cc. 2-4; 1 Cô. 12:12-13.

IV. Tập thể thầy tế lễ thánh, tức ban tế lễ phối hợp, là nhà thuộc linh được xây dựng; Đức Chúa Trời muốn có một ngôi nhà thuộc linh để cư ngụ, và ban tế lễ, tức tập thể thầy tế lễ để phụng sự Ngài—1 Phi. 2:5; Xuất. 19:5-6:

- A. Chúng ta là “dòng tộc được chọn, là tập thể thầy tế lễ hoàng gia, là dân tộc thánh, là dân được mua làm tài sản” (1 Phi. 2:9)—*dòng tộc được chọn* cho thấy chúng ta xuất thân từ Đức Chúa Trời; *tập thể thầy tế lễ hoàng gia* cho thấy chúng ta phụng sự Đức Chúa Trời; *dân tộc thánh* cho thấy chúng ta là một cộng đồng dành cho Đức Chúa Trời; và *dân được mua làm tài sản* cho thấy chúng ta quý báu đối với Đức Chúa Trời.
- B. Sự phụng sự tế lễ tập thể của chúng ta là rao ra các mĩ đức của Đấng đã kêu gọi chúng ta ra khỏi sự tối tăm mà vào ánh sáng lạ lùng của Ngài như là phúc âm (c. 9) để chúng ta có thể “dâng các sinh tế thuộc linh qua Jesus Christ được Đức Chúa Trời chấp nhận” (c. 5b); các mĩ đức thuộc linh này là:
 - 1. Christ là thực tại của tất cả các sinh tế thuộc các hình bóng Cựu Ước, chẳng hạn như của lễ thiêu, của lễ bột mịn, của lễ hòa bình, của lễ chuộc tội và của lễ chuộc lỗi—Lê. 1-5.
 - 2. Tội nhân được cứu bởi việc rao giảng phúc âm của chúng ta, được dâng như các chi thể của Christ—La. 15:16.
 - 3. Thân thể chúng ta, lời ngợi khen và những điều chúng ta làm cho Đức Chúa Trời—12:1; Hê. 13:15-16; Phil. 4:18.
- C. Mọi sự phụng sự tế lễ của chúng ta cho Chúa phải bắt nguồn từ Ngài là “Đức Chúa Trời của mức lượng” chứ không phải từ chính chúng ta; mọi sự phụng sự tế lễ của chúng ta phải theo sự dẫn dắt và giới hạn của Ngài; khi chúng ta để cho sự chết của Ngài vận hành trong chúng ta thì sự sống phục sinh của Ngài có thể qua chúng ta mà được truyền vào người khác—2 Cô. 10:13; Gi. 12:24; 21:15-22; 2 Sa. 7:18, 25, 27; Lu. 1:37-38; *Thánh ca* 907.

**Trở thành sự tái sản sinh của Christ
và
kinh nghiệm Christ là Người chặn hồn chúng ta**

Đọc Kinh văn: 1 Phi. 2:21-23, 25; Mat. 11:28-30; Phil. 1:27; 2:2

I. Là tín đồ trong Christ, chúng ta có thể trở thành sự tái sản sinh của Christ là kiểu mẫu của chúng ta—1 Phi. 2:21:

- A. Nếp sống của Chúa Jesus dưới chính quyền của Đức Chúa Trời là kiểu mẫu để chúng ta có thể noi theo các bước Ngài bằng cách trở thành sự tái sản sinh của Ngài—cc. 21-23; Êph. 4:20-21.
- B. Từ Hi Lạp cho *kiểu mẫu* trong 1 Phi-e-rơ 2:21 chỉ về bản mẫu dùng để dạy viết—bản sao chép, bản chữ nét mờ, để học sinh dùng đồ theo nét chữ mà tập viết:
 - 1. Chúa Jesus đã đặt đời sống của Ngài trước mặt chúng ta như một bản chữ nét mờ để chúng ta sao chép bằng cách dò theo và noi theo các bước Ngài—Mat. 11:28-30.
 - 2. Đức Chúa Trời không có ý định để chúng ta cố gắng bắt chước Christ bằng nỗ lực của chính mình; điều chúng ta cần không phải là bắt chước mà là tái sản sinh—La. 8:29; 2 Cô. 3:18.
- C. Chúng ta cần trở thành sự tái sản sinh của Christ, bản sao của Christ, bởi một tiến trình liên quan đến sự phong phú của sự sống thần thượng; khi tiến trình này hoàn tất, chúng ta sẽ trở thành sự tái sản sinh của Christ—Gi. 3:15; Êph. 3:8.
- D. Chúng ta có thể dùng việc làm ra các bản sao chụp để minh họa cho ý của Phi-e-rơ về vấn đề Christ là kiểu mẫu cho chúng ta.
- E. Để trở thành sự tái sản sinh của Christ là kiểu mẫu, chúng ta cần kinh nghiệm Christ là Đấng đang sống trong chúng ta, được thành hình trong chúng ta và lập nhà Ngài trong lòng chúng ta—Ga. 2:20; 4:19; Êph. 3:16-17a:
 - 1. Tân Ước khẳng định rằng Christ có liên quan sâu sắc đến bản thể bề trong của chúng ta—Ga. 1:16; Côi. 3:10-11.
 - 2. Đấng Christ thể linh—Christ là Linh ban-sự-sống—đang sống trong chúng ta—1 Cô. 15:45b; Ga. 2:20:
 - a. Gia thế của Đức Chúa Trời là “tôi” bị đóng đinh trong sự chết của Christ và Christ sống trong chúng ta trong sự phục sinh của Ngài—Gi. 14:19.
 - b. Chúng ta là một linh với Chúa, chúng ta có cùng một sự sống với Ngài, và bây giờ chúng ta nên là một thân vị với Ngài—1 Cô. 6:17; Côi. 3:4; Phil. 1:21a.
 - c. Vì Christ cư ngụ trong chúng ta như là Linh nên chúng ta cần để Ngài sống trong chúng ta—Gi. 14:16-19; Ga. 2:20.
 - 3. Christ được thành hình trong chúng ta là Christ lớn lên trọn vẹn trong chúng ta—4:19:
 - a. Christ được sinh vào trong chúng ta vào lúc chúng ta ăn năn và tin Ngài, sau đó Ngài sống trong chúng ta trong đời sống Cơ Đốc của chúng ta, và cuối cùng, Ngài sẽ được thành hình trong chúng ta khi chúng ta trưởng thành—Gi. 1:12-13; 3:15; Ga. 2:20; 4:19.
 - b. Để Christ được thành hình trong chúng ta là để cho Linh bao-hàm-tất-cả chiếm hữu mọi phần bản thể bề trong của chúng ta, để Christ lớn lên trọn vẹn trong chúng ta—Côi. 2:19; Êph. 4:15-16.
 - c. Để Christ được thành hình trong chúng ta ngụ ý rằng chúng ta đang được cấu tạo Christ cách hữu cơ—Côi. 3:10-11.
 - d. *Được thành hình* trong Ga-la-ti 4:19 tương đương với *hình ảnh* trong 2 Cô-rin-tô 3:18; Christ sẽ được thành hình trong chúng ta để chúng ta có thể biểu lộ Ngài trong hình ảnh Ngài.
 - 4. Christ, Đấng đang sống trong chúng ta và đang được thành hình trong chúng ta, đang lập nhà Ngài trong lòng chúng ta—Êph. 3:16-17a.

5. Khi Christ sống trong chúng ta, được thành hình trong chúng ta, và lập nhà Ngài trong lòng chúng ta thì chúng ta trở thành sự tái sản sinh của Christ để biểu lộ Đức Chúa Trời cách tập thể—La. 8:29; 12:4-5; Khải. 21:2.

II. Khi trở thành sự tái sản sinh của Christ, chúng ta có thể kinh nghiệm và vui hưởng Christ là Người chăn hồn mình—1 Phi. 2:25; Mat. 11:28-30; Phil. 1:27; 2:2:

- A. Là Người chăn hồn chúng ta, Đấng Christ thể linh giám mục tình trạng bề trong của chúng ta, chăm sóc tình trạng bản thể bề trong của chúng ta:
 1. Sự chăn dắt hữu cơ của Christ chủ yếu chăm sóc hồn chúng ta—Thi. 23:3.
 2. Christ chăn dắt chúng ta bằng cách chăm sóc thực trạng của hồn chúng ta và bằng cách thực hiện việc coi sóc tình trạng bản thể bề trong của chúng ta—đc. Hê. 13:17.
 3. Sự chăn dắt như vậy là một sự an ủi bên trong, nội tại và hữu cơ.
- B. Vì hồn chúng ta rất phức tạp nên chúng ta cần Christ, Đấng là Linh ban-sự-sống trong linh chúng ta, chăn dắt chúng ta trong hồn, tức chăm sóc tâm trí, tình cảm, ý chí cùng mọi nan đề, nhu cầu và vết thương của chúng ta—Gi. 14:16-17; 1 Cô. 15:45b; 6:17:
 1. Là Người chăn thể linh, Christ chăm sóc chúng ta từ trong linh chúng ta.
 2. Sự chăn dắt của Ngài bắt đầu từ linh chúng ta và lan rộng đến mọi phần của hồn chúng ta.
 3. Từ linh chúng ta, Christ lan đến mọi phần của hồn chúng ta và chăm sóc chúng ta cách triu mến, hữu cơ và bao-hàm-tất-cả.
- C. Là Người chăn hồn chúng ta, Christ phục hồi hồn chúng ta—Thi. 23:3a:
 1. Hồn chúng ta được phục hồi nghĩa là chúng ta được phục hưng.
 2. Phục hồi hồn chúng ta cũng bao gồm đổi mới và biến đổi—La. 12:2; 2 Cô. 3:18.
- D. Là Người chăn hồn chúng ta, Chúa ban cho hồn chúng ta sự nghỉ ngơi—Mat. 11:28-30:
 1. Chúa kêu gọi những người đang cố gắng giữ kinh luật hoặc phấn đấu để thành công trong bất cứ công việc nào đến với Ngài để được nghỉ ngơi—c. 28.
 2. Sự nghỉ ngơi này không những chỉ về việc được giải thoát khỏi lao nhọc và gánh nặng dưới kinh luật hay tôn giáo hay dưới bất cứ công việc hoặc trách nhiệm nào mà còn chỉ về sự bình an hoàn toàn và thỏa mãn trọn vẹn.
 3. Mang lấy ách của Chúa là nhận lấy ý muốn của Cha—12:50.
 4. Chúa đã sống một đời sống như vậy, được thúc ép bởi và quan tâm đến ý muốn của Cha Ngài (Gi. 4:34; 5:30; 6:38); Ngài hoàn toàn thỏa lòng với ý muốn của Cha và có sự nghỉ ngơi trong lòng.
 5. Sự nghỉ ngơi mà chúng ta tìm được bởi mang lấy ách của Chúa và học nơi Ngài là sự nghỉ ngơi bên trong, sự nghỉ ngơi cho hồn mình—Mat. 11:29-30.
- E. Khi Chúa chăn dắt và phục hồi hồn chúng ta, chúng ta không những kinh nghiệm Christ mà còn vui hưởng Ngài—Phil. 2:2; 3:1a:
 1. Kinh nghiệm Christ chính yếu là vấn đề trong linh chúng ta, nhưng vui hưởng Christ là trong hồn chúng ta—1:27; 2:2.
 2. Nếu hồn chúng ta có nan đề, có thể chúng ta vẫn kinh nghiệm Christ nhưng không vui hưởng Christ.
 3. Về Christ, khẩu vị của chúng ta chủ yếu là ở hồn; đây là lí do để có sự vui hưởng Christ thì chúng ta cần Chúa chăn dắt mọi phần của hồn chúng ta, đặc biệt là tâm trí.

Ân điển trong các Thư tín của Phi-e-rơ

Đọc Kinh văn: 1 Phi. 1:2b, 10, 13; 2:19-20; 3:7; 4:10; 5:5, 10, 12; 2 Phi. 1:2; 3:18

I. Ân điển là chính Christ làm sự vui hưởng của chúng ta—ân điển là Đấng Christ phục sinh như Linh ban-sự-sống ban chính Ngài cách miễn phí cho chúng ta, là mọi sự cho chúng ta và làm mọi sự trong chúng ta, qua chúng ta và vì chúng ta—Gi. 1:14, 16-17; Ês. 55:1; 2 Cô. 1:8-9, 12; Ga. 2:20; đc. 1 Cô. 15:10.

II. Sự gia bội của ân điển là ân điển gia bội trong đời sống hằng ngày của chúng ta trong sự thông biết Đức Chúa Trời và Jesus Chúa chúng ta; ân điển của Đức Chúa Trời trong gia tế Ngài thì phong phú, gia bội và dư dật—1 Phi. 1:2b; 2 Phi. 1:2; Gi. 1:16; Êph. 1:6-8; 2:7; La. 5:17, 21; 1 Ti. 1:14; Khải. 22:21:

- A. Ân điển được gia bội cho chúng ta qua các nỗi khổ, giới hạn và sự yếu đuối; ân điển là Christ như người mang gánh nặng cho chúng ta; càng có gánh nặng, chúng ta càng có cơ hội kinh nghiệm Christ là ân điển—2 Cô. 12:7-9; đc. 1:12, 15.
- B. Vui hưởng Chúa như ân điển là với những người yêu Ngài—Êph. 6:24; Gi. 21:15-17; 1 Phi. 1:8.
- C. Vui hưởng Chúa là ân điển cùng với bản chất thần thượng của Ngài là bởi chúng ta nhận lãnh và luôn ở trong lời ân điển của Ngài; lời này bao gồm mọi lời hứa quý báu, vĩ đại vượt trội của Ngài—Công. 20:32; 2 Phi. 1:4; Êph. 6:17-18.

III. Các tiên tri trong Cựu Ước nói tiên tri về ân điển sắp đến với chúng ta—1 Phi. 1:10:

- A. Linh của Christ trong các tiên tri Cựu Ước làm cho họ sáng tỏ về việc Christ đến như ân điển cho chúng ta qua sự nhục hóa, các nỗi khổ trong đời sống làm người và sự đóng đinh của Ngài, và vinh hiển của Ngài trong sự phục sinh, thăng thiên, lần đến thứ nhì và sự trị vì của Ngài để áp dụng sự cứu rỗi đầy trọn của Đức Chúa Trời cho chúng ta—cc. 5, 9-10; đc. Thi. 22; Ês. 53; Đa. 9:26.
- B. Dù Linh của Christ được cấu tạo mang tính thời kì qua và bằng sự chết cùng sự phục sinh của Christ trong thời Tân Ước (Gi. 7:39; La. 8:9-11), nhưng chức năng của Linh ấy thì đời đời vì Ngài là Linh đời đời (Hê. 9:14).
- A. Trong chức năng đời đời của Ngài, Linh của Christ trong các tiên tri Cựu Ước làm cho họ sáng tỏ về việc Christ đến với tín đồ Tân Ước để trở thành ân điển toàn túc và vô hạn trong sự cứu rỗi đầy trọn của Đức Chúa Trời cho họ hầu họ bước vào niềm vui của Chúa trong thời đại vương quốc, tức là sự cứu rỗi hồn họ—Gi. 1:17; Hê. 10:29b; 1 Phi. 1:9; Mat. 25:21, 23.
- C. Linh của Christ áp dụng sự cứu rỗi đầy trọn của Đức Chúa Trời là ân điển cho chúng ta qua hai phương tiện là việc nói tiên tri của các tiên tri Cựu Ước và việc rao giảng của các sứ đồ Tân Ước—1 Phi. 1:10-12; đc. Khải. 2:7a.

IV. Ân điển mà tín đồ đặt hi vọng hoàn toàn vào sẽ được đem đến cho họ lúc Jesus Christ hiển lộ—1 Phi. 1:13:

- A. Ân điển được đem đến cho chúng ta lúc Jesus Christ hiển lộ chỉ về sự cứu rỗi hồn, tức là sự tổng kết sự cứu rỗi đầy trọn của Đức Chúa Trời—cc. 5, 9-10:
 - 1. Ân điển được ban cho chúng ta trong Christ đã được ban tặng cho chúng ta trước khi thế giới bắt đầu—2 Ti. 1:9; Tít 2:11.
 - 2. Đức Chúa Trời, Đấng vốn có từ ban đầu, đã trở nên xác thịt trong cõi thời gian như là ân điển để con người nhận lãnh, sở hữu và vui hưởng—Gi. 1:1, 14, 16-17.
 - 3. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, Đấng được tổng kết như Linh bao-hàm-tất-cả, ban-sự-sống và nội cư, đã trở nên Linh ân điển ở với linh chúng ta—1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17; Hê. 10:29; Ga. 6:18; Phil. 4:23.
- B. Hằng ngày, chúng ta nên là chiếc bình mở ra để liên tục nhận lãnh ân điển và đặt hi vọng mình trọn vẹn và hoàn toàn vào ân điển này—La. 5:17; 1 Phi. 1:13.

V. Ân điển đối với Đức Chúa Trời mà trong 1 Phi-e-rơ 2:19-20 nói đến là chỉ về động cơ của sự sống thần thượng bên trong chúng ta và sự biểu lộ của ân điển ấy trong nếp sống chúng ta, là điều mà trong cách cư xử của chúng ta, trở nên đầy ân điển và được chấp nhận trong cách nhìn của cả con người lẫn Đức Chúa Trời:

- A. Là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình để chúng ta vui hưởng, ân điển trở thành động cơ bên trong và sự biểu lộ bên ngoài của chúng ta trong việc chúng ta tương giao thân mật với Đức Chúa Trời và ý thức về Đức Chúa Trời; tất cả chúng ta phải học tập làm thế nào để có được ân điển, tức là nhận lấy ân điển, sở hữu ân điển, sử dụng ân điển và áp dụng ân điển—Êph. 12:28.
- B. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là ân điển mà chúng ta nhận lãnh và vui hưởng được người khác quan sát thấy trong nếp sống thánh và các buổi nhóm Hội thánh của chúng ta—Công. 11:23.
- C. Chúng ta đã được kêu gọi để vui hưởng và biểu lộ Christ là ân điển giữa các nỗi khổ hầu chúng ta có thể trở thành sự tái sản sinh, bản sao chụp, của Christ là kiểu mẫu theo nếp sống Thần-nhân của Ngài—1 Phi. 2:20-21.

VI. Ân điển sự sống là cơ nghiệp của mọi tín đồ, dù họ mạnh hay yếu—3:7:

- A. Ân điển sự sống là Đức Chúa Trời như là sự sống và nguồn cung ứng sự sống cho chúng ta trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài—Cha là nguồn sự sống, Con là dòng sự sống, và Linh là sự tuôn chảy sự sống, Đấng tuôn chảy bên trong chúng ta cùng với Con và Cha, như ân điển cho chúng ta—Gi. 7:38-39; Khải. 22:1.
- B. Chúng ta là những người thừa kế ân điển sự sống và là những chiếc bình chứa đựng ân điển sự sống—1 Phi. 3:7; Êph. 1:14; 2 Cô. 4:7.

VII. Ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời hàm ý rằng sự phong phú của ân điển Đức Chúa Trời trong sự đa dạng của ân điển ấy được các thánh đồ cung ứng cho nhau—1 Phi. 4:10:

- A. Ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời là sự cung ứng sự sống phong phú, tức là Đức Chúa Trời Tam Nhất được cung ứng vào trong chúng ta trong nhiều phương diện—2 Cô. 13:14; 12:9.
- B. Chúng ta cần là những quản gia tốt về ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời, phát ngôn lời ân điển là sấm ngôn của Đức Chúa Trời và cung ứng ra từ sức mạnh và quyền năng của ân điển mà Đức Chúa Trời đã cung ứng—1 Phi. 4:10-11; Lu. 4:22; Êph. 3:2; 4:29.

VIII. Đức Chúa Trời ban ân điển cho người khiêm nhường nhưng kháng cự kẻ kiêu ngạo—1 Phi. 5:5:

- A. Trong nếp sống Hội thánh, tất cả chúng ta cần thắt lưng mình bằng sự khiêm nhường đối với nhau để có thể vui hưởng Đức Chúa Trời là Đấng ban ân điển—đc. Gi. 13:3-5.
- B. Sự khiêm nhường cứu chúng ta khỏi mọi loại hủy diệt và mời gọi ân điển của Đức Chúa Trời, trong khi sự kiêu ngạo khiến chúng ta trở thành kẻ ngu dại nhất—Gia. 4:6; Thi. 138:6; Châm. 29:23.
- C. Chúng ta phải sẵn lòng được làm cho khiêm nhường, khiêm ti dưới tay đại năng của Đức Chúa Trời trong sự kìm hãm của Ngài, phó đời sống chúng ta cùng sự bận tâm của đời sống ấy cho Đức Chúa Trời, vì Ngài chăm sóc chúng ta cách yêu thương và thành tín—1 Phi. 5:5-7; đc. Thi. 55:22.

IX. “Đức Chúa Trời của mọi ân điển”—Đấng kêu gọi tín đồ vào vinh hiển đời đời của Ngài—hoàn hảo, làm vững vàng, làm mạnh mẽ và lập nền họ qua các nỗi khổ; “mọi ân điển” này là “ân điển thật của Đức Chúa Trời” mà tín đồ nên bước vào và đứng trong đó—1 Phi. 5:10, 12.

X. Ân điển thật của Đức Chúa Trời là ân điển mà trong đó, cùng với sự hiểu biết Chúa và Đấng cứu rỗi của chúng ta là Jesus Christ mà tín đồ lớn lên dẫn đến vinh hiển của Ngài từ nay cho đến ngày của cõi đời đời—2 Phi. 3:18:

- A. Đây là lời kết cho các sách của sứ đồ Phi-e-rơ, hàm ý rằng bất cứ điều gì ông viết đều ra từ, trong, bởi và qua ân điển của Đức Chúa Trời.
- B. Sản phẩm của ân điển trong gia thể của Đức Chúa Trời là Thân thể Đấng Christ như bài thơ của Đức Chúa Trời để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới là sự tổng kết sự công chính của Đức Chúa Trời trong trời mới và đất mới—Êph. 2:7-10; 2 Phi. 3:13.

- C. Sự phong phú của ân điển Đức Chúa Trời, tức sự phong phú của chính Đức Chúa Trời để chúng ta vui hưởng, vượt quá mọi giới hạn và sẽ được bày tỏ công khai đến đời đời—Êph. 2:7.

**Những người dự phần bản chất thần thượng
và sự phát triển của sự sống thần thượng
cùng bản chất thần thượng
vì lối vào phong phú trong vương quốc đời đời**

Đọc Kinh văn: 2 Phi. 1:1, 3-11; 3:18

I. Là những người đã nhận lãnh đức tin quý báu giống nhau, chúng ta, tín đồ trong Christ, nên là những người dự phần bản chất thần thượng—2 Phi. 1:4:

- A. Bản chất thần thượng chỉ về những gì Đức Chúa Trời là, tức là những sự phong phú, yếu tố và thành phần cấu tạo của bản thể Đức Chúa Trời—Gi. 4:24; 1 Gi. 1:5; 4:8, 16.
- B. Sự sống thần thượng và bản chất thần thượng là không thể tách rời; bản chất thần thượng là thực chất của sự sống thần thượng và ở trong sự sống thần thượng—1:1-2; 5:11-13.
- C. Là con cái Đức Chúa Trời, chúng ta là các Thần-nhân được sinh bởi Đức Chúa Trời, sở hữu sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời, và thuộc về loài của Đức Chúa Trời—3:1; Gi. 1:12-13:
 - 1. Khi chúng ta được tái sinh, một bản chất khác được truyền vào trong chúng ta; đó là bản chất của Đức Chúa Trời, tức bản chất thần thượng—2 Phi. 1:4.
 - 2. Vì bản chất thần thượng ở trong sự sống thần thượng nên sự sống thần thượng mà bởi đó chúng ta được sinh lại có bản chất thần thượng ở bên trong—Gi. 3:3, 5-6, 15.
 - 3. Hễ ai tin vào Con Đức Chúa Trời thì được sinh bởi Đức Chúa Trời và có quyền trở nên con cái Đức Chúa Trời; do đó, tín đồ có quyền dự phần, vui hưởng, bản chất của Đức Chúa Trời—1:12-13.
- D. Người dự phần bản chất thần thượng là người vui hưởng bản chất thần thượng và tham dự vào bản chất thần thượng—2 Phi. 1:4:
 - 1. Dự phần bản chất thần thượng là vui hưởng những gì Đức Chúa Trời là; người dự phần bản chất thần thượng là người dự phần những sự phong phú, yếu tố và thành phần cấu tạo của bản thể Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:8.
 - 2. Nếu muốn là người dự phần bản chất thần thượng, chúng ta cần sống bởi sự sống thần thượng mà trong sự sống ấy có bản chất thần thượng—Gi. 1:4; 10:10; 11:25; 6:57b.
- E. Chúng ta vui hưởng sự phong phú của bản chất thần thượng qua các lời hứa quý báu, vĩ đại vượt trội của Đức Chúa Trời—2 Cô. 12:9; Mat. 28:20b; Êph. 3:20.
- F. Trở thành người dự phần bản chất thần thượng cần có một điều kiện; đó là chúng ta phải thoát khỏi sự hư hoại trong thế giới do dục vọng mà ra; chúng ta cần sống trong chu trình thoát khỏi và dự phần, dự phần và thoát khỏi—2 Phi. 1:4.
- G. Nếu vui hưởng Đức Chúa Trời và dự phần sự phong phú của bản thể Ngài, chúng ta sẽ được cấu tạo bản chất thần thượng, trở nên giống Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách, và biểu lộ Ngài trong mọi điều chúng ta là và làm—c. 3.
- H. Khi chúng ta dự phần bản chất thần thượng, vui hưởng mọi điều Đức Chúa Trời là, thì sự phong phú của bản chất thần thượng sẽ hoàn toàn được phát triển, như được mô tả trong các câu 5 đến 7.

II. Chúng ta cần kinh nghiệm sự phát triển của sự sống thần thượng và bản chất thần thượng chứa đựng trong hạt giống thần thượng mà đã được gieo vào trong chúng ta để chúng ta có lối vào phong phú trong vương quốc đời đời—cc. 1, 4-11:

- A. Chúng ta đã được chia phần đức tin tuyệt diệu quý báu giống nhau, và đức tin này là hạt giống bao-hàm-tất-cả—c. 1:
 - 1. Mọi sự phong phú thần thượng đều ở trong hạt giống này, nhưng chúng ta phải ân cần phát triển chúng; lớn lên đến mức trưởng thành là phát triển những gì chúng ta đã có—cc. 1-8; 3:18.
 - 2. Bằng cách phát triển những mầm đức này, chúng ta lớn lên trong sự sống, và cuối cùng chúng ta sẽ đạt đến sự trưởng thành, đầy đủ Christ, có đủ phẩm chất và được trang bị để làm vua trong vương quốc sắp đến—Êph. 4:13-15; Côl. 2:19; 2 Phi. 1:11.

3. Chúng ta cần có sự phát triển và sự trưởng thành đầy đủ từ hạt giống đức tin, qua cái rễ là niềm đức và tri thức, thân là sự tự chủ, các nhánh là sự nhẫn nại và kính kiền, đến bông trái là tình yêu anh em và tình yêu—cc. 5-7.
- B. Cung ứng niềm đức trong đức tin là phát triển niềm đức—sinh lực của sự sống thần thượng dẫn đến hành động mạnh mẽ—trong sự vận dụng đức tin quý báu giống nhau; đức tin này cần được vận dụng để niềm đức của sự sống thần thượng có thể được phát triển ở những bước tiếp theo và đạt đến sự trưởng thành—c. 5a.
- C. Niềm đức cần sự cung ứng dồi dào của tri thức về Đức Chúa Trời và về Jesus Chúa chúng ta; tri thức mà chúng ta nên phát triển trong niềm đức của mình bao gồm tri thức về Đức Chúa Trời và về Đấng cứu rỗi của chúng ta, tri thức về gia tộc của Đức Chúa Trời, tri thức về những gì đức tin là, và tri thức về quyền năng, vinh hiển, niềm đức, bản chất và sự sống thần thượng—c. 5b.
- D. Tự chủ là kiểm soát và kiểm chế bản ngã của một người trong những đam mê, khao khát và thói quen của nó; sự tự chủ như vậy cần được vận dụng trong tri thức vì sự lớn lên đúng đắn trong sự sống—c. 6a.
- E. Vận dụng sự nhẫn nại là dung chịu người khác và các hoàn cảnh—c. 6b.
- F. Kính kiền là một nếp sống giống Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời—c. 6c.
- G. Tình yêu anh em (*Phi-la-đen-phi*) là tình cảm anh em, tình yêu có đặc điểm là hài lòng và vui thỏa; trong sự kính kiền, tức là biểu lộ Đức Chúa Trời, tình yêu này cần được cung ứng cho tình anh em, để chúng ta làm chứng có cho thế giới và kết trái—c. 7a; 1 Phi. 2:17; 3:8; Ga. 6:10; Gi. 13:34-35; 15:16-17.
- H. Sự phát triển chung cuộc của bản chất thần thượng bên trong chúng ta là tình yêu—*agape*, từ Hi Lạp này được dùng trong Tân Ước cho tình yêu thần thượng, tức là Đức Chúa Trời trong bản chất của Ngài—2 Phi. 1:7b; 1 Gi. 4:8, 16:
1. Tình yêu anh em của chúng ta cần được phát triển hơn nữa thành một tình yêu cao quý và cao trọng hơn—2 Phi. 1:7b.
 2. Trong việc vui hưởng bản chất thần thượng, chúng ta cần để cho hạt giống thần thượng là đức tin được chia phần [cho chúng ta] phát triển đến mức tổng kết trong tình yêu thần thượng và cao quý hơn—cc. 5-7.
 3. Khi dự phần bản chất thần thượng đến cực điểm, chúng ta được đổ đầy Đức Chúa Trời là tình yêu, và chúng ta trở nên những người của tình yêu, thậm chí trở nên chính tình yêu—Êph. 3:19.
- I. Phát triển các niềm đức thuộc linh trong sự sống thần thượng và do đó tiến bộ trong sự lớn lên của sự sống thần thượng làm cho việc Đức Chúa Trời kêu gọi và tuyển chọn chúng ta được vững chắc—2 Phi. 1:10.
- J. Chúng ta nên ân cần theo đuổi sự lớn lên và phát triển của sự sống thần thượng và bản chất thần thượng vì lối vào phong phú trong vương quốc đời đời—cc. 10-11:
1. Sự cung ứng dồi dào mà chúng ta vui hưởng trong sự phát triển của sự sống thần thượng và bản chất thần thượng (cc. 3-7) sẽ cung ứng dồi dào cho chúng ta một lối vào phong phú trong vương quốc đời đời của Chúa chúng ta.
 2. Sự cung ứng ấy sẽ làm chúng ta có thể và đủ phẩm chất để bước vào vương quốc sắp đến bởi mọi phong phú của sự sống thần thượng và bản chất thần thượng như là các niềm đức (sinh lực) tuyệt diệu của chúng ta dẫn đến vinh hiển huy hoàng của Đức Chúa Trời—c. 3; 1 Phi. 5:10.
 3. Nhìn bên ngoài, chính chúng ta là người vào trong vương quốc đời đời, nhưng thật ra, lối vào trong vương quốc đời đời được cung ứng cách phong phú cho chúng ta qua sự lớn lên của chúng ta trong sự sống và qua sự phát triển của sự sống thần thượng bên trong chúng ta.